

ת"ד 7344/10-14 - מדינת ישראל נגד רעיה גדקה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 7344-10-14 מדינת ישראל נ' גדקה

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רעיה גדקה

הנאשמים

גזר דין

הנאשמת הורשעה עפ"י הודאתה בגרימת תאונת דרכים אשר התרחשה עת נהגה בכביש 5066 וסטתה לנתיב הנגדי. תוצאות התאונה, גרימת חבלה של ממש - שבר בבסיס מסרק 2 בכף רגל ימין. כמו כן, נגרמו חבלות לנאשמת ונזקי רכוש לשלושה כלי רכב. הצדדים הציגו בפני הסדר טיעון ובו התביעה הגבילה טיעונה העונשי ל- 3 חודשי פסילת חובה ואילו הסנגור רשאי לשכנע להפחית מפסילה זו. יש להדגיש כי ההסדר אשר הונח בפני מהווה חריגה לקולא ממתחם הענישה הראוי באשר נסיבות אלו.

מקום בו סוטה רכב מעבר לקו הפרדה רצוף וגורם לנזק ומקום בו מוכח כי התאונה התרחשה בנתיב הנגדי - מתחם הענישה נע בין 6 ח' ל- 9 ח'. כמו כן, תוצאת התאונה הינה חבלה של ממש. על פניו יש לסבור כי התאונה התרחשה משום שהנאשמת לא התאימה דרך נהיגתה ומהירות נהיגתה לתנאי הכביש. בכיוון הגעת הנאשמת, נמצאת היציאה מעיקול. בתיק החקירה אשר הונח בפני דברי הנאשמת כי רכבה סטה לימין, התנגש במעקה הבטיחות ואחר סטה לשמאל. דע עקא - ממצאי הבוחן המגובים בצילומים שנערכו בשטח, שוללים מגע כלשהוא, בין רכב הנאשמת למעקה מימין, בטעוניהם להקלה בעונש מפנים הצדדים לכך שצמיג רכבה של הנאשמת לא נבדק כפי לשון של הוראות המשטרה בסוגיה זו. הסנגור, אשר עשה מלאכתו באופן יסודי, הוסיף לטיעונו בע"פ, טיעונים בכתב אליהם צירף "נוהל בדיקת צמיגים" - הנחיית מדור ת.ד. 11/2004. אך, כעולה מנוהל זה, על הבוחן, לבצע בדיקות וכן לתעד אופן עריכת הבדיקה. למען הסר ספק, אציין כי בדו"ח הבוחן התייחסות ברורה לנושא הצמיג, בסעיף 5 - נזקי הרכב כותב בין השאר: "צמיג קדמי שמאל מחוסר אוויר עקב נזק תאונתי גנט מעוך ועקום, גלגל נדחף לאחור". בניגוד לסברת ההגנה לפיה הגלגל לא נבדק כלל, אציין כי הבוחן מגיע לממצא פוזיטיבי כי המדובר בנזק תוצאתי ולא בנזק אשר גרם את התאונה. המדובר בידע אשר בוחן בעל וותק של 9 שנים כאמור בעמ' 4 לדו"ח בוחן, אמור להיות ברשות הבוחן... הבוחן אף תפס הצמיג כמוצג. שגה הבוחן בכך שלא העלה על הכתב הדרך בה הגיע למסקנתו. הנאשמת רשאית להנות ממחדל זה.

מסיבה זו, מצאתי לנכון לראות בהסדר אשר הונח בפני, למרות היותו חורג לקולא ממתחם הענישה הראוי - מתחם ענישה ספציפי, היאה לנסיבותיו של התיק ולאופן ביצוע החקירה.

אשר למיקומה של הנאשמת במתחם, נתתי דעתי לקולא להודאתה באשמה וכן לנסיבותיה האישיות כפי שפורטו באוזני

ועיקרן היותה מפרנסת יחידה ואם לתינוק רך. מנגד יש ליתן משקל לכך שביום התאונה וותק נהיגתה כ- 4 שנים בלבד וכן תוצאות התאונה חבלה של ממש.

סוף דבר -

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 1,200 או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים, הראשון תוך 30 יום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 80 ימים ומניינם מיום 9.6.15.

מזכירות - הרישיון כבר מופקד , יש לשלוח אישור.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ה, 22 יוני 2015, בהעדר הצדדים.